

KOROŠKA POJE spet privabila poslušalce v celovški Dom glasbe

V znamenju ženske ustvarjalne moči

Letošnja pevska revija Koroška poje je bila v znamenju žena, saj je Krščanska kulturna zveza vabila na koncert 8. 3., prav na dan žena. Celotni spored tradicionalne pevske revije Koroška poje je bil zamišljen kot prikaz ženske ustvarjalne sile, ki je bila v preteklosti pogosto zapostavljena.

ANDREJ FEINIG

Za pevsko revijo nenavadno je otvoril spored Harmonikarski orkester KD Mihajlov sejem iz Mengša na Gorenjskem. Dopadljive melodije so bile olepšane še s pevskim vložkom Katrin Hafner in Karin Schellander – Ulbgrove, ki sta peli besedilo k zimzeleni Avsenikovi melodiji »Čakala bom«.

Po kratkem pozdravnem nagovoru vodstva Krščanske kulturne zveze, predsednika Janka Krištofa in podpredsednice Marije Perne, je nastopil z močno žensko obarvanim programom MePZ Podjuna pod vodstvom Anje Kapun s kar dvema priredbama obmurskih pesmi: Nocoj je edna lüšna noč in Šörka je tisa, vmes pa smo slišali istrsko narodno Mamca, pošljite me po vodo. Priredbe vseh treh pesmi so prispevale glasbenice ženskega spola. Zbor sodi gotove med boljše, če ne med najboljše koroške zbole. Za-

pel je zbrano in premišljeno.

V nedeljskem sporedu je igrал podjunske Sonus trio (Mira Gregorič – violina, Sara Gregorič – kitara in Angelika Kos – kitara) precejšnjo vlogo, saj je ta skupina nastopila večkrat in to s skladbami Josepha Haydna, Astorja Piazzola in Janeza Gregoriča.

Ženski pevski zbor Trta iz Žitare vasi je pod vodstvom Špele Mastek Mori zelo sveže in dinamično zapel Adiemus Karla Jenkinsa in po redno polko Slavka Avsenika mlajšega. Kasneje smo prisluhnili še enemu ženskemu zboru, tokrat tistemu iz Št. Jakoba. Pod vodstvom Primoža Kerštajna si je zbor ustvaril svojo posebno noto, posebej še s koncerti pod naslovom Aja tutaja. Tokrat so zapeli med drugim tudi režijansko Nana ščeričica, ki jo je priredil lani umrli skladatelj in jezikoslovec Pavle Merkú. Žlahtno tradicijo slovenskih

»Sonus-trio« Mira in Sara Gregorič ter Angelika Kos

moških zborov, ki je našla svoj višek v Slovenskem oktetu, nadaljuje Moški pevski zbor Štmaver iz Primorske. Zapeli so nam – pod vodstvom Nadie Kovic – Vse najlepše rožice v harmonizaciji Emila Adamiča, Zludjavo babo in Ta družba naj živi.

Velika so bila pričakovanja, ko se je postavil množičen zbor pod imenom Singgemeinschaft Oister-ning na oder. Upravičeno, kot smo slišali, slovi zbor po popolnem petju naših domačih zimzelenih pesmi. Christof Mörtl je dokazal spet posluh za domači melos in domače postavljene harmonije. Slišali smo med drugim Čej so tiste stezdice, Da bę biva liča ura, Mrzel veter tebe žene

in Pojdam v Rute. Seveda se je očaranost publike še povečala, ko je prevzela Bernarda Fink solistične dele teh ponarodelih melodij. Bernarda Fink je že prej med koncertom zapela dve melodiji, in sicer Hrepenenje in Pomlad (besedilo in glasba Milka Hartman) ob spremljavi Sonus-tria in Janeza Gregoriča na kitari.

Vmes med posameznimi točkami je Mira Grötschnig-Einspieler predstavila dobro izbrane pesmi slovenskih koroških avtoric. Slišali smo poezijo Milke Hartman, Anite Hudl, Ivane Kampuš, Maje Haderlap in Verene Gotthardt. Med recitalom pesmi pa so bile na zid projicirane slike koroških likovnih umetnic. Videli smo dela Simone Krajger, Nežike A. Novak, Snežane Rehak-Višnjić, Zorke L. Weiss in Tanje Prušnik.